

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/164/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2306215756
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2306215756.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň: JUDr. Evy Barcajovej a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci žalobcu: B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., R. XXX/X, zastúpený advokátom JUDr. Jurajom Hadrbulcom, so sídlom Bratislava, Riečna 2, proti žalovanému: MACH Trade, s.r.o., Sereď, Niklová ul., IČO: 31 347 011, zastúpený advokátom JUDr. Františkom Farkašom, so sídlom Bratislava, Hálkova 5, o náhradu škody z choroby z povolania, na odvolanie žalobcu aj žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 16C/224/2006-329 zo dňa 24. septembra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti priznanej sumy 10.510 eur a priznanej sumy 2.522,40 eura **zrušuje a vec vracia** v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uložil napadnutým rozsudkom žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 19.338,40 eura do troch dní, vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania a právneho zastúpenia vo výške 757,50 eura s tým, že o trovách štátu rozhodne samostatným rozhodnutím. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanoveniami zákona č. 437/2004 Z.z., skutkovo vymedzil svoje rozhodnutie vykonaným dokazovaním výsluchom strán sporu konania, ich právnych zástupcov, výsluchom navrhnutých svedkov, predloženými listinnými dôkazmi, vykonaným znaleckým dokazovaním znalcom z odboru zdravotníctvo - farmácia, odvetvie interná medicína, choroby z povolania a toxikológia MUDr. Františkom Jarošom, CsC., znaleckým posudkom Ing. Alojza Mincera, autorizovaného bezpečnostného technika. Na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia získaných dôkazov dospel k záveru, že žalobca si poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zapríčiniť v podstatnej miere svojim zavinením opakovaným nerešpektovaním a vedomým porušovaním právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ako aj interných predpisov svojho zamestnávateľa. Priznal žalobcovi titulom sťaženia spoločenského uplatnenia plnenie vo výške bodového ohodnotenia 316,50 eura za rok 2005 a dohodovaním v roku 2009 o 600 bodov, spolu 1600 bodov, náhradu celkom vo výške 16.816 eur (10.510 eur + 6.306 eur). Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšil o 15% s poukazom na dlhodobé porušovanie predpisov bezpečnosti a zdravia na pracovisku žalobcom. Zvýšenie náhrady vyjadrené sumou 2.522,40 eura zodpovedá veku, zdravotnému stavu, spoločenskému postaveniu žalobcu a vyjadruje spoluzodpovednosť žalobcu za ohrozenie zdravia vo výške 85%. 15% z priznanej zvýšenej náhrady určuje mieru spoluzodpovednosti žalovanému za oneskorené preloženie pracovníka na inú prácu, ako bolo nespochybniteľne preukázané. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 15% z vyúčtovaných trov právneho zastúpenia, celkom za 14 úkonov a 14x paušál.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonnej lehote podali odvolanie obe strany sporu.

3. Žalovaný svoje odvolanie odôvodňoval tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vecne dôvodné. Na základe listinných dôkazov, výpovedí svedkov a znaleckého dokazovania bolo nepochybne preukázané, že chorobu z povolania si žalobca spôsobil svojim zavinením protiprávnym konaním. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že žalovaný má akýkoľvek podiel na chorobe žalobcu. Žaloba je o náhrade za spôsobenú škodu, pričom zo strany žalobcu nebolo preukázané protiprávne konanie žalovaného, následok takéhoto konania a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom. Žalovaný ihneď ako sa dozvedel o potrebe preradiť žalobcu na iné pracovisko, tak aj urobil, čo žalobca neakceptoval. Nie je preukázané, ako súd dospel k záveru, že podiel žalovaného na škode žalobcu je 15%. Napriek tomu priznal žalobcovi odškodnenie titulom SSU v plnej výške a len v časti mimoriadneho zvýšenia priznal 15%, čo znamená spolu 115% a nie 15% celkovej zodpovednosti. Navyše žalobca ničím neosvedčil ani nárok na mimoriadne zvýšenie SSU. Nie je opodstatnené priznanie náhrady trov konania žalobcovi a jeho právneho zástupcovi, pretože v spore boli v podstate neúspešní. Účelom zákona a súvisiacich predpisov nie je odškodňovať osoby, ktoré vedome porušujú predpisy s použitím návykových látok a vytvárajú tak právne, vecne a najmä sociálne precedensy pre iné podobne konajúce osoby. Žalovaný navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol, zaviazal ho zaplatiť trovy žalovaného a jeho právneho zástupcu.

4. Žalobca podal odvolanie v časti náhrady trov konania. Súd prvej inštancie sa v tejto časti vecou dostatočne nezaoberal a dospel k nesprávnemu právnemu záveru. Žalobca sa nestotožňuje so záverom súdu, nakoľko výška jedného úkonu bola vypočítaná iba z istiny, ktorá bola priznaná v rozsudku a nie je vypočítaná z celkovej výšky škody, ktorá bola uplatnená na začiatku konania. Ak by mal súd priznať náhradu trov len podľa čiastky úspechu, musel by pre jeden úkon počítať ako základ istinu uplatnenú na začiatku v žalobe a nielen priznanú časť škody. Zo sumy 48.509 eur by hodnota jedného úkonu predstavovala 519,49 eura. Priznanie náhrady iba 15% nepredstavuje reálny pomer úspechu, nakoľko priznaná náhrada škody bola 19.338,40 eura, čo tvorí takmer polovicu z pôvodne žiadaného návrhu. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok o trovách a žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia tak, ako bola uplatnená právnym zástupcom v podaní zo dňa 25.09.2012.

5. Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného tak, že nie je pravdou, že by v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný nezavinil chorobu z povolania. Z výpovedí jednotlivých svedkov jednoznačne vyplynulo, že žalovaný porušoval svoje povinnosti ako zamestnávateľ a nezabezpečil dostatočné podmienky pre zamestnancov. Zo znaleckého dokazovania bolo preukázané, že sa jedná o chorobu z povolania. Žalobcovi by mala byť priznaná plná náhrada trov právneho zastúpenia vzhľadom na to, že po ustálení výšky škody v konaní bol plne úspešný. Navrhoval, aby súd odvolanie žalovaného v celom rozsahu odmietol a rozsudok súdu prvej inštancie v časti náhrady škody potvrdil.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd rozhodol o odvolaní oboch strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 16C/224/2006-329 zo dňa 24. septembra 2012 tak, že výrokom I. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti priznanej sumy 10.510 eur zmenil tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a konanie zastavil. Výrokom II. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti priznanej sumy 2.522,40 eura zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Výrokom III. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti priznanej sumy 6.306 eur zmenil tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a konanie zastavil s tým, že po právoplatnosti rozhodnutia súd prvej inštancie postúpi vec v tejto časti Sociálnej poisťovni. Výrokom IV. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania zrušil. Výrokom V. žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca si uplatnil na súde prvej inštancie nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania, ktorá mu bola zistená 14. novembra 2005. V priebehu konania žalobca svoju žalobu viackrát menil, upravoval uplatnené sumy, svoje návrhy skutkovo odôvodňoval nedostatočne a neprehľadne. Dňom 01.01.2004 nadobudol účinnosť zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Tento zákon zrušil dovtedy platné ustanovenia § 198 ods. 1 písm. a) až c) a § 199 až 213 Zákonníka práce. Zákonné poistenie zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobe z povolania bolo týmto zákonom nahradené úrazovým poistením. Vyplýva to z ustanovenia § 294 bod 16 citovaného zákona. Zákonom bol nahradený dovtedajší systém odškodňovania pracovných úrazov a chorôb z povolania systémom úrazového poistenia, pri ktorom v prípadoch zodpovednosti zamestnávateľa za poškodenie zdravia alebo úmrtí v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania vzniká zamestnancovi alebo inej oprávnenej osobe nárok na úrazové dávky pri splnení podmienok určených zákonom. Plnenia vyplývajúce z nárokov na náhradu škody spôsobenej pracovným

úrazom alebo chorobou z povolania s výnimkou nároku na náhradu vecnej škody, ktoré vznikli po účinnosti zákona o sociálnom poistení dňa 01.01.2004, sú dávkami úrazového poistenia. O týchto dávkach na základe žiadosti poškodeného rozhoduje sociálna poisťovňa a rozhodovanie o týchto plneniach nepatrí do právomoci súdu. Sociálna poisťovňa, pobočka Galanta, ako oprávnený subjekt rozhodovala o priznaní nároku na výplatu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcovi a nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania mu nepriznala rozhodnutím č. 300-182/2006-2 zo dňa 04.júla 2006. Toto rozhodnutie bolo potvrdené Sociálnou poisťovňou, ústredie, Bratislava rozhodnutím č. 22-4202/2006 zo dňa 21. augusta 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.09.2006. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi celkom sumu 19.338,40 eura, pozostávajúcu z náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za 1.600 bodov (1.000 + 600 bodov) vo výške 16.816 eura (10.510 eur + 6.306 eur) a zo zvýšenia náhrady SSU v sume 2.522,40 eura. S poukazom na uvedené súd nemal právomoc rozhodovať o uplatnenej sume 10.510 eur ako základnej náhrady za SSU, ohodnotenej 1.000 bodmi, o ktorej už rozhodol oprávnený orgán. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti žaloby na priznanie základného nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu choroby z povolania, obodovaného 1.000 bodmi, zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Právomoc súdu na rozhodovanie o výške náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu z titulu choroby z povolania nie je daná, oprávnený orgán žalobcovi náhradu nepriznal, z toho dôvodu súd nemôže rozhodovať o zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu. Ak orgán, ktorý má právomoc rozhodovať o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku choroby z povolania žalobcovi takúto náhradu nepriznal, z toho dôvodu súd nemôže rozhodovať ani o zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu. V tejto časti súd prvej inštancie bol povinný žalobu zamietnuť. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, priznanej súdom prvej inštancie vo výške 2.522,40 eura zmenil a žalobu v tejto časti zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním v zamietajúcej časti, z toho dôvodu v tejto časti je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej odvolací súd zrušil výrok súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, ako výrok súvisiaci s výrokom vo veci samej. V prípade tzv. dobodovania sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu na základe posudku zo dňa 16.02.2009 vo výške 600 bodov, teda o uplatnenej náhrade v sume 6.306 eur, súd prvej inštancie rovnako nemal právomoc rozhodovať z dôvodov uvedených vyššie. V tejto časti žalobca svoj nárok doteraz neuplatnil na oprávnenom orgáne - Sociálnej poisťovni. Odvolací súd preto v tejto časti konanie zastavil s tým, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie postúpi vec v tejto časti Sociálnej poisťovni. O náhrade trov tohto konania rozhodol odvolací súd tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal náhradu trov tohto konania.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave ako odvolacieho súdu zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30. mája 2013 sp. zn. 9 Co 487/2012:

- a) vo výroku, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o priznaní sumy 10. 510 eura a konanie zastavil,
 - b) vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie o priznaní sumy 2. 522,40 eura tak, že žalobu v tejto časti zamietol,
- a vec v rozsahu zrušenia vrátil Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie.

8. Dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 7 ods. 1, 3 a § 104 ods. 1 veta druhá pred bodkočiarkou zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v ďalšom texte „O.s.p.“).

9. Z ustanovenia § 7 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ako to ustanovuje zákon (§ 7 ods. 3 O.s.p.).

10. Podľa § 104 ods. 1 veta druhá pred bodkočiarkou O.s.p., ak vec nespadá do právomoci súdov, alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na tú skutočnosť, že o nárokoch zamestnanca vyplývajúcich zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom alebo chorobou z povolania s výnimkou náhrady vecnej škody s účinnosťou od 1. januára 2004 Z.z. v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. rozhoduje Sociálna poisťovňa (príslušné organizačné zložky Sociálnej poisťovne); ide o konanie vo veciach dávkových.

12. Pokiaľ ide o výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o priznaní sumy 10.510 eura tak, že v tejto časti zrušil rozsudok a konanie zastavil (výrok 1.) z dôvodu, že o tomto nároku bolo už právoplatne rozhodnuté rozhodnutím Sociálnej poisťovne, dovolací súd poukázal na vyššie citované zákonné ustanovenia § 7 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 1 O.s.p.. Tieto vymedzujú právomoc súdov, spôsob jej skúmania a spôsob, akým súd v prípade zistenia tohto nedostatku postupuje. Vo všeobecnosti sa právomoc posudzuje ako oprávnenie určitého štátneho orgánu riešiť otázky, ktoré sú zákonom zverené do jeho kompetencie. Právomoc je základnou procesnou podmienkou, ktorej splnenie súd skúma z úradnej povinnosti v každom štádiu konania. Jej nedostatok je neodstrániteľný a vedie preto k zastaveniu konania s tým, že súd je povinný vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania postúpiť príslušnému orgánu. Pri zistení nedostatku právomoci súdov vo veci konať, zákon nedáva súdu možnosť iného postupu, než toho, ktorý vyplýva z ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p., teda zastavenie konania a súčasne rozhodnutie o tom, ktorému inému orgánu bude vec postúpená. Na rozhodnutie o postúpení veci nemá žiaden vplyv ani prípadné zistenie, že o veci už bolo iným orgánom právoplatne rozhodnuté. Riešením prípadných ďalších procesných prekážok v konaní (či o veci už rozhodol k tomu príslušný orgán, atď.) je oprávnený sa zaoberať len ten iný orgán, ktorý je vo veci samej podľa zákona kompetentný konať. Orgánu, ktorému sa vec postupuje, nič nebráni, aby sám skúmal splnenie procesných podmienok, za ktorých môže vo veci konať. Z týchto dôvodov dovolací súd vyššie uvedený výrok dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. Vo vzťahu k výroku, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie o priznaní sumy 2.522,40 eura tak, že žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu, že nie je daná právomoc súdu na rozhodovanie o nároku na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. keď oprávnený orgán náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorého zvýšenia sa žalobca domáha, nepriznal, najvyšší súd poukázal na svoje viaceré rozhodnutia (napr. R 27/2006, sp. zn. 2 Cdo 253/20044, sp. zn. 3 Cdo 295/2009, sp. zn. 7 Cdo 33/2011, sp. zn. 7 Cdo 2/2011), z ktorých jednoznačne vyplýva, že právomoc Sociálnej poisťovne nie je ani po 1. januári 2004 (po účinnosti zákona č. 461/2003 Z.z.) daná vo veciach nárokov na mimoriadne zvýšenie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a že o týchto nárokoch naďalej rozhoduje súd (§ 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z.). V tejto časti je rozsudok odvolacieho súdu založený na nesprávnom právnom posúdení veci o nedostatku právomoci konať o tomto nároku, žalobca dôvodne podal dovolanie a najvyšší súd rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14. Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Prítom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

15. Odvolací súd ďalej vo veci postupoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

16. Podľa § 455 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

17. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

18. S poukazom na rozhodnutie dovolacieho súdu odvolací súd konštatuje, že na rozhodnutie o žalobe v časti 10.510 eura nie je daná právomoc súdu, v zmysle ustanovení § 7 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 1 O.s.p.. v spojení s § 172 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, neboli teda dané procesné podmienky na to, aby súd prvej inštancie o tomto nároku konal a rozhodol. Odvolací súd preto v tejto časti rozhodnutie súdu

prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že bude potrebné s poukazom na citované zákonné ustanovenia a s poukazom na dôvody rozhodnutia dovolacieho súdu konanie v tejto časti zastaviť a po právoplatnosti rozhodnutia vec postúpiť v tejto časti Sociálnej poisťovni. Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie aj vo výroku o priznaní 2.522,40 eura ako 15% zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Uvedené zvýšenie súd prvej inštancie priznal zo základnej sumy za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 16.816 eur (10.510 eur + 6.306 eur). O nároku žalobcu v sume 6.306 eur má rozhodnúť Sociálna poisťovňa v zmysle rozsudku tunajšieho súdu č.k.9Co/487/2012 zo dňa 30.mája 2013 a aj o nároku v sume 10.510 eur má rozhodnúť Sociálna poisťovňa v zmysle právneho názoru vysloveného dovolacím súdom. Až po rozhodnutí o týchto nárokoch bude možné posúdiť prípadný nárok žalobcu na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z.. Bude preto potrebné, aby súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom konanie v tejto časti prerušil až do rozhodnutia Sociálnej poisťovne o základných nárokoch žalobcu.

19. Vzhľadom k potrebe vykonania vyššie uvedeného procesného úkonu - prerušiť konanie do rozhodnutia Sociálnej poisťovne odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v napadnutej časti 10.510 eur a 2.522,40 eura z dôvodov uvedených v § 389 ods. 1 písm. a) C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. O náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).